

The irregular
at magic high school

พี่น้องปริศนา โรงเรียนมหากาฬ

ภาคย้อนความ 8

TSUTOMU
SATO

Illustration/Kana Ishida

พี่น้องปริศนา โรงเรียนมหากว

Story : Tsutomu Sato

Illust : Kana Ishida

พี่น้อง ปริศนา โรงเรียน มหัศจรรย์

The irregular
at magic high school
ภาคย้อนความ

8

Teatoru Sato

illustration / Kana Ushida

illustration assistant / Jimmy Stone.

Tsu-enaga Yatsuko

design / BEE-PEE

ถึงที่ฉัน
สามารถ
ส่งให้เขา
กลับไปเป็น
นักเรียน
มัธยม
ทั่วไปได้
—ฉัน
ไม่ถูก
กับ
พี่ชาย

เขาไม่
สามารถ
หนีไปจากฉัน
คนที่ไม่ยอม
ให้หนี
คือฉัน
คนที่หนี
ไปไหนไม่ได้
คือเขา

ชิบะ มิชูกิ

มัธยมต้นปีที่ 1

ว่าที่ผู้นำตระกูล 'โยตสึบะ' หนึ่งใน 'สิบตระกูล'
กองกำลังจอมขมังเวทที่แข็งแกร่งที่สุดของญี่ปุ่น
ผู้นำคนปัจจุบันคือน้ำสาว โยตสึบะ มายะ
หน้าตางดงามทั้งที่ยังเยาว์วัย มีพรสวรรค์ทางเวทมนตร์
แถมพลังยังเพิ่มมากขึ้นตลอดในช่วงหลายปีนี้
ถนัดเวทมนตร์ 'เอือกแข็ง'

ตราบเท่า
ที่ฉัน
ยังไม่มีคำสั่ง
ปลดออกจาก
การ์ดเดียน
พี่ชายจะ
ตามฉันมา
เขาจะไล่
ตามหลังฉัน
มาจากข้างหลัง
ฉันไม่สามารถ
ออกห่าง
จากตัวเขา

พี่ชาย
เริ่มทำหน้าที่
เป็นการ์ดเดียน
เมื่อตอน
ฉันอายุ 6 ขวบ
ถ้าฉัน
ได้ขึ้น
เป็นเจ้าบ้าน
ก็จะต้อง
อยู่ติดเป็นมา
ไปอย่างนั้น
ตลอดชีวิต

ชิบะ ทัตสึยะ มีโยมต้นปีที่ 1

'การ์ดเดียน' ของมิยูกิ
ไม่ค่อยแสดงอารมณ์ออกมา
แม้แต่กับมิยะแม่ของตน
และมิยูกิน้องสาว
คาดเดาจากภายนอก
ไม่ได้เลยว่ากำลังคิดอะไรอยู่
ฝึกฝนทักษะการต่อสู้
มาเป็นอย่างดีเพื่อหน้าที่
คุ้มกันมิยูกิ ฝีมือระดับสูงสืบทอด
นายทหารตัวจริงเลยทีเดียว

“
กำหนด
การ
วันนี้
จะทำ
อะไร
บ้าง
คะ
?”

ซาคุระอิ โชนามิ

การ์เดียนของมียะ

ก่อนทำหน้าที่การ์เดียนเคยเป็น
เจ้าหน้าที่พิเศษกรมตำรวจเพื่อเรียนรู้
เกี่ยวกับงานรักษาความปลอดภัย
เขาเป็นลอมซ์มั้งเวทที่ถูกปรับเปลี่ยน
ร่างกายให้มีทักษะเวทมนตร์แรงขึ้นด้วย
‘ซาคุระ’ ซีรีส์ รุ่นแรก นอกจากนี้
หน้าที่การ์เดียนยังคงคอยดูแล
ชีวิตประจำวันส่วนตัวให้กับมียะ

ชิบะ มิยะ แม่ของทัตสึยะและมิยูกิ

เย็นชาจนน่ากลัวกับทัตสึยะ
ที่เป็นลูกชายตัวเอง
หนึ่งในผู้ใช้เวทมนตร์แทรกแซง
สภาพจิตใจ แม้ปัจจุบัน
จะอ่อนกำลังลงแล้ว
เธอก็คือจอมขมังเวท
ผู้เป็นที่หวาดกลัวด้วยฉายา
'มิสเทรสแห่งแม่น้ำเลเท'

“
จะให้
ข้อปึง
ในวัน
แบบนี้
ก็คง
ไม่ไหวนะ
”

ชานาดะ ชิเงรุ
ร้อยโท

กองกำลังป้องกันตนเองทางบก
สังกัดกองพัฒนาอาวุธ
มีความเชี่ยวชาญเรื่อง CAD
ในระดับสูง ขนาดดัดแปลง
ดีไวส์ของกองทัพได้ด้วยตัวเอง

“
ชิบะ
ทัตสึยะคุง
ขอ
ให้เธอ
เข้าร่วม
แอมอร์บ
กับ
พวกเรา
ด้วย
”

คาซามะ ฮารุโนบุ
ร้อยเอก

กองกำลังป้องกันตนเองทางบก
ผู้มีหน้าตากับท่าทางน่าเกรงขาม
ทำหน้าที่ครูฝึกให้กับหน่วย
จอมขมังเวท ทำการรบทางอากาศ
ฐานที่พอนนะ จังหวัดโอคินาวะ
จับตามองทัตสึยะอยู่

“-13-”

“
พวกเขา
ลงมือ
กับ
บิยูกิ
จึง
จำเป็น
ต้อง
ได้รับ
ผล
ตอบแทน
ครับ”

ข่าวอ่านใจโลกในปี 2095

สงครามโลกครั้งที่สาม ส่งผลโดยตรงทำให้อุณหภูมิโลกเย็นลง เกิดสงครามระหว่างประเทศหลายจุดทั่วโลกขึ้นเมื่อ 20 ปีก่อน ทำให้แผนที่เขตแดนของโลกต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากโดยสภาพในปัจจุบันเป็นดังต่อไปนี้

ประเทศสหรัฐอเมริกาได้รวบรวม แคนาดา และกลุ่มประเทศเม็กซิโกจนถึงปานามา เข้ากันเป็นสหรัฐอเมริกาอเมริกาเหนือ (USNA)

ประเทศรัสเซียได้ตั้งยูเครน และเบลารุส กลับเข้ามารวมอีกครั้ง ก่อตั้งเป็น สหภาพโซเวียตใหม่

ประเทศจีนบุกยึด เมียนมา เวียดนาม ลาว และคาบสมุทรมลายู เข้าร่วม ก่อตั้งเป็น สหพันธ์ชาติเอเชีย

ประเทศอินเดียและประเทศอิหร่าน กลืนชาติเอเชียกลาง (เติร์กเมนิสถาน, อุซเบกิสถาน, อัฟกานิสถาน) และชาติเอเชียใต้ (ปากีสถาน, เนปาล,

จอมขมังเวทระดับยุทธวิธียี่สิบสามสาวก

เวทมนตร์ปัจจุบันถูกสร้างขึ้นในฐานเทคโนโลยีวิทยาศาสตร์ระดับสูง ประเทศที่มีขีดความสามารถจะพัฒนาเวทมนตร์ทางทหารที่มีอำนาจรุนแรงจึงมีไม่มาก ส่งผลให้เวทมนตร์ระดับรุนแรงสูงที่มีอำนาจระดับขั้นเป็นยุทธวิธีทางทหารสามารถพัฒนาขึ้นได้ในประเทศจำนวนแค่นับมือเดียว

เพียงแต่ยังมีารเผยแพร่เวทมนตร์ที่พัฒนาให้แก่ประเทศพันธมิตร จอมขมังเวทจากประเทศพันธมิตรบางคนที่สามารถใช้งานเวทมนตร์ระดับยุทธวิธียี่

USNA

แอนจี้ ซิริอุส : เฮฟี่เมทัล เบิสท์
อิลเลียต มิเจอร์ : ลีเวียธาน
โรลัน ไวลท์ : ลีเวียธาน

※ในสามคนนี้ มีเพียง แอนจี้ ซิริอุส ที่อยู่ในสคาส์ อิลเลียต มิเจอร์ อยู่ที่ฐานทัพ อลาสกา โรลัน ไวลท์ ประจำอยู่ที่ฐานนอกประเทศ เขตอับรอลสตาร์ โดยปกติจะไม่เดินทางไปที่อื่น

สหภาพโซเวียตใหม่

อิกโต อันเดรวิทซ์ เบโซบราซอฟ : ทูมาน บอมบา
ลิโอนิด คอนดราเชนโก : ซิมเรีย อาร์เมีย
※คอนดราเชนโกสูงอายุมากแล้ว
ตามปกติจะไม่เดินทางออกจากรัฐที่พี่เขาเล่า

สหพันธ์ชาติเอเชีย

หลิวหนูนเต๋อ "ห่อหม่ามหมอก"
※หลิวหนูนเต๋อ เสียชีวิตเมื่อวันที่ ๑๓ ต.ค. ๒๐๙๕
ในการรบกับประจักษ์ญี่ปุ่น

สหพันธ์อินโดเปอร์เซีย

บัลลาลาห์ จัสมินรา ทาม : อีคิมี ดาวงเบิสท์

กูราน, บังคลาเทศ, ศรีลังกา) ก่อตั้งเป็นสหพันธ์อินโดเปอร์เซีย

ชาติเอเชียและอาหรับอื่น รวมตัวกันจัดตั้งกองกำลังผสมเพื่อต่อต้าน สหภาพโซเวียตใหม่, สหพันธ์-ชาติเอเชีย, สหพันธ์อินโดเปอร์เซีย

ออสเตรเลียได้เลือกที่จะปิดประเทศ EU ประสบความล้มเหลวในการรวมตัว ถูกแยกเป็นตะวันออกกับตะวันตก โดยมี เยอรมันและฝรั่งเศสเป็นเขตแดน แต่ก็ไม่สามารถก่อตั้งเป็น สหภาพยุโรปตะวันออก-ตะวันตก ความร่วมมือระหว่างกันอ่อนลงยิ่งกว่าก่อนเกิดสงคราม

ประเทศในทวีปแอฟริกาครึ่งหนึ่งสูญเสียอำนาจปกครองประเทศ ชาติที่ยังเหลือรอด ตกอยู่ในสภาพคงอำนาจปกครองเฉพาะภายในเขตตัวเมืองใหญ่

ประเทศในทวีปอเมริกาใต้ยกเว้นบราซิลแตกแยกออกเป็นประเทศขนาดเล็ก กุมอำนาจโดยรัฐบาลท้องถิ่น

ได้ ยังถูกยอมรับให้เป็นจอมขมังเวททางยุทธวิธียี่สิบสามสาวก

ช่วงเวลาเดือนเมษายน ปี 2095 มีจอมขมังเวทที่มีประกาศศุภยาเป็นทางการว่าสามารถใช้เวทมนตร์ระดับยุทธวิธียี่สิบสามสาวกได้ทั้งหมด 13 คน พวกเขาถูกเรียกเป็นสิบสามสาวกและถูกนับเป็นเงื่อนไขสำคัญในการถ่วงดุลอำนาจทหารในโลก ชื่อ ประเทศสังกัด ชื่อเรียกเวทมนตร์ ของทั้งสิบสามสาวก มีดังต่อไปนี้

ญี่ปุ่น

อิตสึวะ มิโอะ : อาบิส

บราซิล

มิเกล เดียส : ซิงโครไลเนอร์ ฟิวชั่น
※สนับสนุนสูตรเวทมนตร์โดย USNA

อังกฤษ

วิลเลียม แมคเคลอร์ด : โอโซนเซอร์เคิล

เยอรมัน

คาร์รา สมิท : โอโซนเซอร์เคิล
※โอโซนเซอร์เคิล มีต้นกำเนิดจากเวทมนตร์สำหรับแก้ไขความเสียหายในชั้นโอโซน ที่เผยแพร่ร่วมกันในกลุ่มประเทศ EU ก่อนการแบ่งแยก สูตรเวทมนตร์พัฒนาสำเร็จในประเทศอังกฤษ และเผยแพร่ให้กับทุกประเทศในกลุ่ม EU เดิม

คูร์กี

อาฟี ชาร์ฮีน : บายามุม
※สูตรเวทมนตร์เป็นเอกลักษณ์ด้วยตัวละครจาก USNA และญี่ปุ่น เผยแพร่ผ่านวงญี่ปุ่น

ไทย

สมชาย บุญนาค : อีคิมี ดาวงเบิสท์
※สติปัญญาและยุทธเวทมนตร์พิเศษ สวมทับฮินโดเปอร์เซีย

พี่น้อง
ปริศนา
โรงเรียน
มหากเวท

The irregular
at magic high school
ภาคย้อนความ

8

พี่ชายนักเรียนชั้นสอง
ผู้แบกรับความมกพร่อง
บางอย่างเอาไว้
น้องสาวนักเรียนดีเด่น
ผู้เพียบพร้อมสมบูรณ์ทุกอย่าง
นับตั้งแต่ทั้งสองพี่น้อง
ก้าวเข้ามาเรียนในโรงเรียน
ชั้นมัธยมปลายสายเวทมนตร์
วันคืนอันแสนอลหม่าน
ก็เริ่มเปิดฉากขึ้น——

TSUTOMU
SATO

Illustration/Kana Ishida

Character

แนะนำตัวละคร

ชิบะ ทัตสึยะ

ชั้นปี 1 ห้อง E
ถูกจำแนกให้เป็น 'วีด'
หรือนักเรียนชั้นสอง (บกพร่อง)
มองทุกสิ่งอย่างรู้แจ้ง

ชิบะ มิยูกิ

ชั้นปี 1 ห้อง A
น้องสาวของทัตสึยะ นักเรียนดีเด่น
ทำคะแนนสอบเข้าได้เป็นอันดับหนึ่ง
ถนัดเวทมนตร์เยือกแข็ง
รักเท็ดทูนพี่ชาย

ไซโจ ลีออนฮาร์ท

ชั้นปี 1 ห้อง E
เพื่อนร่วมชั้นของทัตสึยะ
ถนัดเวทมนตร์แปลงศิลา
นิสัยร่าเริง

จิบะ เอริกะ

ชั้นปี 1 ห้อง E
เพื่อนร่วมชั้นของทัตสึยะ
ถนัดวิชาดาบ ตัวปัญหาเจ้าเสน่ห์

ชิบาตะ มิตสึกิ

ชั้นปี 1 ห้อง E
เพื่อนร่วมชั้นของทัตสึยะ
ดวงตาไวต่อรังสีอนุภาควิทยาศาสตร์
สาวน้อยนิสัยจริงจังติดข่มข้มอยู่บ้าง

โยชิดะ มิกิชิโกะ

ชั้นปี 1 ห้อง E
เพื่อนร่วมชั้นของทัตสึยะ สายตระกูล
จอมเวทที่สืบทอดมาแต่โบราณ
รู้จักกับเอริกะมาตั้งแต่เด็ก

มิตสึโฮ ไอนะกะ

ชั้นปี 1 ห้อง A
เพื่อนร่วมชั้นของมิยูกิ
ถนัดเวทมนตร์สิ้นสะเทือนคลื่นแสง
นิสัยชอบคิดเอง
กับค่อนข้างทำอะไรตรงไปตรงมา

คิตะยามะ ชิซึกุ

ชั้นปี 1 ห้อง A
เพื่อนร่วมชั้นของมิยูกิ
ถนัดเวทมนตร์สาย
สิ้นสะเทือน-เร่งความเร็ว
ไม่ค่อยแสดงอารมณ์
ออกมาทางสีหน้า

ซาโตมิ สิบารุ

ชั้นปี 1 ห้อง D

สาวน้อยผู้แลดูเหมือนนุ่มน้อยรูปร่าง
นิสัยร่าเริง เข้ากับคนอื่นได้ดี

ซากุระโคจิ อากาฮะ

ชั้นปี 1 ห้อง B

เพื่อนของสิบารุ, เวย์มี
ชอบแต่งตัวแนววิทิลคิลลิด้า
ชื่นชอบสวนสนุก

นาคาโงะ อาซึสะ

ชั้นปี 2

ขึ้นเป็นประธานนักเรียน
แทนมายูมิ
นิสัยตกใจง่ายและที่อาย
ไม่กล้าสู้หน้าใคร

ฮัตโตริ เกียวบุโซ โชนโซ

ชั้นปี 2

อดีตรองประธานสถานนักเรียน
รับตำแหน่งหัวหน้าองค์กรสหชมรมแทนคัตสึโตะ

ทัตสึมิ โคทาโร่

ชั้นปี 3

อดีตกรรมการดูแลระเบียบวินัย
เป็นคนนิสัยโอ้อ่าผ่าน่าย

เซกิโมโตะ อิชากิ

ชั้นปี 3

สมาชิกกรรมการดูแลระเบียบวินัย
มีผลงานตรอบคุดเลือกการประกวดงานวิจัย

โมริซากิ ชุน

ชั้นปี 1 ห้อง A

ถนัดการใช้ CAD แบบยิงไว
ภาคภูมิใจกับฐานะ
นักเรียนชั้นหนึ่งอย่างมาก

อาเคจิ เวย์มี

ชั้นปี 1 ห้อง B

มีเชื้อสายต่างชาติ 1 ใน 4 ชื่อเต็ม
อามเรีย เวย์มี อาเคจิ โกลดี

ซาเอกุสะ มายูมิ

ชั้นปี 3

อดีตประธานสถานนักเรียน
ความสามารถอยู่ในระดับสูงสุดของรุ่น
เทียบจากนักเรียนมัธยมปลาย
สายเวทมนตร์ทั้งหมด

อิจิฮาระ ซึสึเนะ

ชั้นปี 3

อดีตเหรียญสถานนักเรียน
สุขุมเยือกเย็นหัวใจ
มีอวาทของมายูมิ

วาตานาเบะ มารี

อดีตหัวหน้าคณะกรรมการดูแลระเบียบวินัย
เพื่อนสนิทของมายูมิ
แนวคิดชอบความท้าทายไม่จำกัดเรื่องอะไร

ซาวากิ มิโตริ

ชั้นปี 2

สมาชิกกรรมการดูแลระเบียบวินัย
ไม่ค่อยชอบชื่อที่เหมือนผู้หญิงของตัวเอง

อิชิริ เคย์

ชั้นปี 2 เทร่ญูญิกสภานักเรียน
มีผลการเรียน

ทฤษฎีเวทมนตร์อันดับหนึ่งของชั้นปี
เป็นคู่หมั้นของ จิโยตะ คานน

จิโยตะ คานน

ชั้นปี 2 รับผิดชอบหัวหน้าคณะกรรมการ
ดูแลระเบียบวินัยแทนมาริ
เป็นคู่หมั้นของ อิชิริ เคย์

จุมอนจิ คัตสึโตะ

ชั้นปี 3
อดีตหัวหน้าองค์กรสทชมรม

อิจิโง มาซากิ

ชั้นปี 1 โรงเรียนสาม
ลงแข่งงานศึกเก้าโรงเรียน
ว่าที่ผู้นำตระกูลอิจิโงแห่งสิบตระกูล

คิจิโงจิ ชินคุโร่

ชั้นปี 1 โรงเรียนสาม
ลงแข่งงานศึกเก้าโรงเรียน
เป็นที่รู้จักกันในชื่อ “คาร์ดินัล จอร์จ”

อิจิโง มิโตรี

แม่ของมาซากิ
นิสัยอ่อนหวานทำอาหารเก่ง

คิริฮาระ ทาเคอากิ

ชั้นปี 2 ชมรมเคนจูดสึ
แชมป์งานงานแข่งเคนจูดสึ
ระดับมัธยมต้นภาคคันโต

มิบิ ชายากะ

ชั้นปี 2 ชมรมเคนได้
อันดับสอง ในการแข่งเคนได้
ระดับมัธยมต้นทั่วประเทศฝ่ายหญิง

อิราคาเวะ โคฮารุ

ชั้นปี 3
เอนจินีในงานแข่งศึกเก้าโรงเรียน
สละตำแหน่ง สมาชิกทีมประกวดงานวิจัย

อิราคาเวะ จิอากิ

ชั้นปี 1 ห้อง G มองที่ตลึงจะเป็นศัตรู

อาสึกะ ซาโตมิ

อาจารย์พยาบาล นิสัยแข็งช้อบอุ่น
เป็นขวัญใจนักเรียนชายด้วยรอยยิ้ม

สึชิระ คาซึโอะ

อาจารย์ วิชาหลักเรขาคณิตเวทมนตร์
ที่ปรึกษาการประกวดงานวิจัย

อิจิโง อากาเนะ

ลูกสาวคนโต ตระกูลอิจิโง
น้องสาวของมาซากิ

นักเรียนประถม แต่เริ่มจะแก่แดดแล้ว

อิจิโง รุริ

ลูกสาวคนเล็ก ตระกูลอิจิโง
เชื่อใจแต่จริงจังหนักแน่น

ไอโนะ ฮารุกะ

อาจารย์ที่ปรึกษาารวมของ ชั้นปี 1 ห้อง E
ถูกกลั่นแกล้งง่าย มีหน้าที่หลังฉากซ่อนอยู่

คาซามะ ฮารุโนบุ

หัวหน้าหน่วยของหน่วยปฏิบัติการเฉพาะกิจเกาะเวท
กองพลย่อยที่ 101 กองทัพบก ยศพันตรี

ซันาดะ ชิเงรุ

หัวหน้ากองย่อยของ
หน่วยปฏิบัติการเฉพาะกิจเกาะเวท
กองพลย่อยที่ 101 กองทัพบก ยศร้อยเอก

ยานางิ มุราจิ

หัวหน้ากองย่อยของ
หน่วยปฏิบัติการเฉพาะกิจเกาะเวท
กองพลย่อยที่ 101 กองทัพบก ยศร้อยเอก

ยามานากะ โคสุเกะ

หัวหน้ากองย่อยของ
หน่วยปฏิบัติการเฉพาะกิจเกาะเวท
กองพลย่อยที่ 101 กองทัพบก
พันตรีแพทย์ทหารของกองทัพ
จอมขมังเวทระดับหนึ่งสายเวทรักษา

ฟูจิบายาชิ เคียวโกะ

ทหารหญิงรับหน้าที่รองหัวหน้าหน่วยของคาซามะ
ยศร้อยตรี

คุโด เรตสึ

บุคคลผู้ถูกจับตามองในฐานะ
1 ในจอมขมังเวทผู้แข็งแกร่งที่สุดในโลก
ผู้คนเรียกขานว่า “อาจารย์ผู้เฒ่า”
ด้วยความเคารพ

ชิบะ ซายูริ

แม่เลี้ยงของทัตสึยะและมียูกิ
เกลียดชังทั้งสองคน

โจว

ผู้ให้ความช่วยเหลือแก่เงินและหลิวในญี่ปุ่น
ชายหนุ่มหน้าตาดี

โคโคโนเอะ ยาคุโมะ

ผู้ใช้ ‘นินจุดสี’ เวทมนตร์โบราณ
อาจารย์สอนวิชาทำร่างของทัตสึยะ

จิบะ โทชิคาซึ

พี่ชายคนโตของเอริกะ นายตำรวจสติปัญญาบัตร
ภายนอกเหมือนคนขี้เล่น

จิบะ นาโอสึงุ

พี่ชายคนรองของเอริกะ คนรักของมารี
สืบทอดวิชาเคนจุดสีสำนักจิบะ
ฉายา ‘กิลเลนน้อยแห่งจิบะ’

อุชิยามะ

ฝ่ายวิจัย CAD ไพร์ ลีฟส์ เทคโนโลยี
หัวหน้าแผนกทดลองที่สาม
บุคคลที่ทัตสึยะให้ความไว้วางใจ

ริน

เด็กสาวที่ไมริซากิช่วยเหลือไว้
ชื่อเต็ม ซุนเหมยหลิง
หัวหน้าคนใหม่ของ ‘มูโตริว’
องค์กรก่อการร้ายข้ามชาติจากฮ่องกง

เงินขางเขิน

หัวหน้าหน่วยสายลับพิเศษของ
สหพันธ์ชาติเอเชีย
ผู้มีนิสัยโหดเหี้ยม

หลิวกั๋งหู่

จอมขมังเวทมือหนึ่งของ
หน่วยสายลับพิเศษของสหพันธ์ชาติเอเชีย
ฉายา ‘เลือดกินคน’

Glossary

ประมวลคำศัพท์เฉพาะ

โรงเรียนมัธยมปลายสายเวทมนตร์

ชื่อเรียกรวมของโรงเรียนมัธยมปลายสาธิต มหาวิทยาลัยเวทมนตร์แห่งชาติ จัดตั้งขึ้นทั้งหมด 9 แห่งทั่วประเทศ ในจำนวนนั้น โรงเรียนมัธยมปลายลำดับที่ 1 ถึงลำดับที่ 3 มีการใช้ระบบจำแนกนักเรียนชั้นปีที่ 1 จำนวน 200 คน ออกเป็นนักเรียนชั้นหนึ่ง และนักเรียนชั้นสอง

เอมเบลม

ของนักเรียนชั้นหนึ่ง

บลูม(Bloom), วีด(Weed)

ชื่อเรียกที่ใช้แบ่งแยกความแตกต่างของนักเรียนชั้นหนึ่ง และนักเรียนชั้นสอง ในโรงเรียนมัธยมปลายลำดับที่ 1 นักเรียนชั้นหนึ่ง ชุดเครื่องแบบจะมีการปกคลุมลาย เป็นสัญลักษณ์รูปกลีบดอกไม้ไม่เปิดเผย นักเรียนชั้นสองชุดเครื่องแบบจะไม่มีการปกคลุมลายใด ๆ

CAD(Casting Assistant Device)

อุปกรณ์ช่วยอำนวยความสะดวกในการทำงานของเวทมนตร์ ภายในบรรจุโปรแกรมเวทมนตร์ มีประเภทและรูปร่างแตกต่างกันได้หลากหลาย มีทั้งแบบทั่วไปและแบบเฉพาะทาง

โฟล์ ลีฟส์ เทคโนโลยี (FLT)

ชื่อบริษัทผู้ผลิต CAD ในประเทศรายหนึ่ง แต่เดิมนั้นเป็นบริษัทที่มีชื่อเสียงทางด้านวิศวกรรมเวทมนตร์มากกว่าตัวผลิตภัณฑ์ แต่หลังจากพัฒนาผลิตภัณฑ์รุ่นซิลเวอร์โมเดลออกมา ก็ได้รับความนิยมในฐานะผู้ผลิต CAD เพิ่มขึ้นอีกระดับหนึ่ง

ทอรัส ซิลเวอร์

นักประดิษฐ์อัจฉริยะ ผู้ถูกกล่าวหาว่าใช้เวลาแค่ 1 ปี พัฒนาซอฟต์แวร์สำหรับ CAD รุ่นเฉพาะทาง ให้ก้าวหน้าไปกว่ากับ 10 ปี

เอดอส (Eidos, การจำแนกกลุ่มก่อนข้อมูล)

ศัพท์ทางปรัชญากรีกที่นำมาใช้เป็นชื่อเรียกเฉพาะอย่างหนึ่งสำหรับศาสตร์เวทมนตร์ปัจจุบัน เอดอสหมายถึงกลุ่มก่อนข้อมูลที่ถูกกำหนดรูปร่างเป็นตัวตนขึ้นมา อาจกล่าวได้ทั้ง 'ตัวตน' ดังกล่าวถูกรับรู้ถึงการคงอยู่โดย 'โลก' หรือ 'โลก' ถูกรับรู้ว่าจะคงอยู่โดย 'ตัวตน' ดังกล่าว คำอธิบายของ 'เวทมนตร์' ในศาสตร์เวทมนตร์ปัจจุบันคือ วิทยาการที่สามารถทำการเปลี่ยนแปลง เอดอส จนมีผลถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพที่แท้จริงของ 'ตัวตน' นั้น ๆ ไปด้วย

ไอเดีย (Idea, มิติของกลุ่มก้อนข้อมูล)

ศัพท์ทางปรัชญากรีกที่นำมาใช้เป็นชื่อเรียกเฉพาะอย่างหนึ่งสำหรับศาสตร์เวทมนตร์ปัจจุบัน

ไอเดียคือระบบแพลตฟอร์มที่บันทึกรายละเอียดของเอตอสเอาไว้

โครงสร้างของเวทมนตร์ปัจจุบันที่อธิบายได้ชัดเจนที่สุดคือ

เป็นวิทยาการว่าด้วยการส่งสูตรเวทมนตร์ให้ทำงานผ่านทางแพลตฟอร์มที่เรียกว่าไอเดีย เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเอตอสที่ถูบันทึกเอาไว้ในไอเดีย

สูตรดำเนินการ

แผนผังโครงสร้างเวทมนตร์ หรือก็คือโปรแกรมสำหรับสร้างเวทมนตร์ออกมา

CAD ทำหน้าหน้าที่เก็บข้อมูลบีบอัดของสูตรดำเนินการต่างๆ เอาไว้

เมื่อได้รับข้อมูลคลื่นไซออนซึ่งส่งออกมาจากตัวจอมเวท

จะทำหน้าที่แปลงเป็นสัญญาณแล้วส่งกลับไปให้ตัวจอมเวท

ไซออน (Psyon อนุภาคความคิด)

อนุภาคปฏิสสารซึ่งมีตัวตนอยู่ในมิติแห่งปรากฏการณ์จิตวิญญาณ

หมายถึงอนุภาคข้อมูลที่บันทึกผลของความคิดหรือการรับรู้เอาไว้

ขณะที่เอตอสเป็นทฤษฎีเพื่ออธิบายหลักการพื้นฐานของเวทมนตร์ปัจจุบัน

สูตรดำเนินการและสูตรเวทมนตร์ซึ่งเป็นเทคโนโลยี

ที่สนับสนุนกลไกที่เป็นแก่นของเวทมนตร์

ก็เป็นกลุ่มก้อนข้อมูลซึ่งก่อตัวขึ้นจากไซออน

พซิดอน (Psion อนุภาควิญญาณ)

อนุภาคปฏิสสารซึ่งมีตัวตนอยู่ในมิติแห่งปรากฏการณ์จิตวิญญาณ

มีการพิสูจน์จนเป็นที่ยอมรับแล้วว่า มีตัวตนอยู่

แต่ยังไม่สามารถอธิบายถึงคุณสมบัติ

และสภาพที่แท้จริงของตัวอนุภาคได้อย่างแน่ชัด

และจอมเวททั่วไปจะสามารถ ‘รู้สึก’ ได้เพียงแค่ว่า

ขณะนี้พซิดอนกำลังก่อตัวทำปฏิกิริยาอยู่

จอมขมังเวท

หมายถึง ‘ช่างเทคนิคเวทมนตร์’ ชื่อเรียกผู้มีทักษะเวทมนตร์ ในระดับใช้งานจริงได้

สูตรเวทมนตร์

หน่วยข้อมูลสำหรับแก้ไขข้อมูลกำกับเหตุการณ์ ให้เปลี่ยนแปลงไปในชั่วระยะเวลาหนึ่ง

สร้างขึ้นจากไซออนในตัวจอมขมังเวท

Glossary

ประมวลคำศัพท์เฉพาะ

ขอบเขตประมวลผลเวทมนตร์

พื้นที่ภายในสำหรับสร้างสูตรเวทมนตร์ คือตัวจริงของพรสวรรค์ที่ชื่อว่าเวทมนตร์ อยู่ลึกลงไปในจิตใต้สำนึกของจอมขมังเวท โดยปกติ จอมขมังเวทสามารถใช้งานขอบเขตประมวลผลเวทมนตร์ ได้ตามความตั้งใจ แต่ไม่สามารถรับรู้ขั้นตอนการดำเนินการ ซึ่งเกิดขึ้นภายในขอบเขต ดังนั้นขอบเขตประมวลผลเวทมนตร์ จึงเหมือนกับเป็นกล่องดำภายในตัวจอมขมังเวท

กระบวนการทำงานของสูตรเวทมนตร์

กระบวนการทำงานของสูตรเวทมนตร์ มีลำดับดังต่อไปนี้

- 1 รับสูตรดำเนินการจาก CAD ขั้นตอนนี้เรียกว่า ‘อ่านสูตรดำเนินการ’
- 2 เพิ่มค่าตัวแปรเข้าไปในสูตรดำเนินการ ส่งเข้าสู่ขอบเขตประมวลผลเวทมนตร์
- 3 สร้างสูตรเวทมนตร์ขึ้น ตามค่าตัวแปรในสูตรดำเนินการ ขั้นตอนนี้เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ ในขอบเขตประมวลผลเวทมนตร์ รายละเอียดในขั้นตอนนี้ตัวจอมขมังเวทไม่ได้รับรู้โดยตรง
- 4 ส่งสูตรเวทมนตร์ที่สร้างขึ้นมาได้แล้ว ไปยัง ‘รูท’ ซึ่งเป็นทั้งขอบเขตชั้นล่างสุดของสติสัมปชัญญะ และขอบเขตชั้นบนสุดของจิตใต้สำนึก ออกสู่ อีเดีย ทาง ‘เกท’ ซึ่งตั้งอยู่ระหว่างหัวสติสัมปชัญญะกับจิตใต้สำนึก
- 5 สูตรเวทมนตร์เมื่อส่งออกสู่อีเดีย จะแทรกแซงเอดอสของพิภคเป้าหมาย และทำการเขียนรายละเอียดทับ

มาตรฐานสำหรับจอมขมังเวท ‘ระดับใช้งานจริง’ คือ สามารถร่ายเวทมนตร์สายเดียวขั้นตอนเดียว ผ่านกระบวนการทั้ง 5 ตามลำดับ จนสำเร็จออกมาได้ภายในครึ่งวินาที

มาตรฐานการวัดค่าเวทมนตร์ (พลังเวทมนตร์)

ความเร็วในการสร้างหน่วยข้อมูลไซออน คือความสามารถในการจัดการ ขนาดของหน่วยข้อมูลที่สามารถสร้างขึ้นได้ คือความจุทางเวทมนตร์ กำลังในการเขียนทับเอดอสของสูตรเวทมนตร์ คือพลังแทรกแซง ทั้งสามอย่างรวมกันเรียกว่า พลังเวทมนตร์

ทฤษฎีรหัสพื้นฐาน

สูตรเวทมนตร์ ที่เป็นพื้นฐานของเวทมนตร์สี่สายแปดชนิด ‘เร่งความเร็ว’ ‘เพิ่มมวล’ ‘เคลื่อนที่’ ‘สั้นไหว’ ‘บีบรวม’ ‘แผ่กระจาย’ ‘ดูดซับ’ ‘ปลดปล่อย’ ในทางบวกและลบ รวมทั้งหมด 16 ชนิด ทฤษฎีกล่าวไว้ว่า เวทมนตร์พื้นฐานทั้ง 16 ชนิด สามารถนำมาประกอบเป็นเวทมนตร์เท่าที่มีอยู่ได้ทุกชนิด

สายของเวทมนตร์

หมายถึงเวทมนตร์ที่สายแปดชนิด

เวทมนตร์นอกสาย

ชื่อเรียกของเวทมนตร์ที่แก้ไขเหตุการณ์เชิงสภาพจิตใจ ไม่ใช่เหตุการณ์ทางสภาพวัตถุ เวทมนตร์วิญญานเทพ-เวทมนตร์วิญญานภูต ใช้งานจิตวิญญาน เพื่ออ่านใจ, แยกวิญญานจากร่าง, ควบคุมสติ

สิบตระกูล

กลุ่มจอมขมังเวทที่มีอิทธิพลที่สุดในญี่ปุ่น ทุกสี่ปีทั้ง 28 สายตระกูลอันได้แก่ อิจิโจ, อิจิโนะคุระ, อดซึกิ, ฟุตะสึกิ, นิโคโด, นิเฮย์, มิตสึยะ, มิกาสึกิ, โยตสึบะ, อดสึวะ, โกโต, อดสึมิ, มุตสึซึกะ, รคคาคุ, โรคุโก, รปปงกิ, ซาเองุสะ, ซิบโป, ทานาบาคะ, นานาเสะ, ยัตสึซึโระ, ยัตซาคุ, สะจิมัง, คุโด, คูกิ, คุซึมิ, จูมอนจิ, ไทยามะ จะเปิด “ประชุมคัดเลือกสิบตระกูล” เพื่อเลือกสิบสายตระกูลที่จะใช้ชื่อ “สิบตระกูล”

หมายเลข (นัมเบอร์ส์)

เช่นเดียวกับสิบตระกูล ที่มีเลขหนึ่งถึงสิบอยู่ในชื่อสกุล กลุ่มร้อยตระกูลที่เป็นสายสกุลหลัก ก็จะมีค่าที่มีความหมายเป็นตัวเลขจำนวนมากกว่า 11 นำหน้าอยู่อย่างเช่น

“จิ (1,000) โยดะ” “อิดา (50) ริ” “จิ (1,000) บะ”

หลักมากน้อยของตัวเลขไม่ได้บ่งบอกถึงความสามารถหรือความเก่งกาจ เพียงแค่การมีตัวเลขนำหน้าอยู่ในชื่อสกุลเป็นหลักสังเกตว่า มีสายเลือดชั้นดีสำหรับจอมขมังเวท

ถอดหมายเลข (เอกซ์ตรา นัมเบอร์ส์)

เอกซ์ตรา นัมเบอร์ส์ ถูกเรียกย่อว่า “เอกซ์ตรา”

คือสายตระกูลจอมขมังซึ่งถูกยก “ตัวเลข” ออกไปจากชื่อสกุล

ในช่วงที่จอมขมังยังเป็นเพียงอาวุธและตัวอย่างร่างทดลอง

จอมขมังเวทที่เป็น “ผลการทดลองสำเร็จ” จะได้รับหมายเลข

แต่ถ้าหากเมื่อไม่สามารถแสดงผลงานให้สมกับเป็น “ผลการทดลองสำเร็จ”

จะถูกถอดหมายเลขออก

[1]

วันที่ 6 พฤศจิกายน ปี 2095
ห้องรับรองบ้านหลักตระกูลโยตส์บะ

เรือนไม้ญี่ปุ่นหลังใหญ่ ของตระกูล
สอนวิชายุทธที่สืบทอดกันมา
นั่นคือภาพของบ้านหลักตระกูล
โยตส์บะ จากสายตาคนภายนอก

เทียบกับเรือนไม้แบบญี่ปุ่นทั่วไปแล้ว ดูใหญ่โตกว่ามาก จะเรียกว่าคฤหาสน์ก็ไม่ผิด

แต่ถ้าเป็นคนที่เห็นคฤหาสน์กว้างขวางของตระกูลซาเอกุสะหรือตระกูลอิชิโจมาก่อน จะรู้สึกถึงความต่างจนบางคนอาจรู้สึกตกใจ

ตระกูลโยตส์บะไม่ได้ใส่ใจกับ

ความใหญ่โตของตัวบ้าน กระจกโยตสีบะยีดมันในแนวทาง เก็บรักษาความลับอย่างถึงที่สุด จึงไม่นิยมพื้นที่ที่สามารถรองรับแขกจำนวนมากในคราวเดียว อาจคิดว่าคุณหาสน์ยิ่งใหญ่โตกลับยิ่งเกะกะและเก็บรักษาความลับได้ยาก

มิยูกิและพี่ชายเดินผ่านเข้ามาได้บ้านประตูไม้ใหญ่โต เหมือนเป็นบ้านคนอื่น ทั้งที่จริงบ้านหลังนั้นคือบ้านเดิมของคุณแม่ของทั้งสอง

หลังจากวันนั้น——ที่ภายหลังเรียกขานกันว่า ‘ฮาโลวีน แห่งเปลวเพลิง’ ผ่านมาได้หนึ่งสัปดาห์

สองพี่น้องเดินทางมาถึงเมืองบนภูเขาที่ไม่ปรากฏบนแผนที่ ตามคำเชื้อเชิญ——แต่ภายนอก แท้ที่จริงคือคำสั่งของน้ำสาว

เดินเข้ามาถึงห้องรับแขกที่ดูกว้างขวางและทันสมัย ซึ่งขัดกับภาพลักษณ์ภายนอก ได้รับคำขอให้รออยู่ที่นั่น ไม่ใช่ห้องรับแขกเล็กที่ใช้พูดคุยส่วนตัวแต่ถูกพามาห้องรับรองขนาดใหญ่ที่เรียกว่า ‘ห้องพบปะ’ นี่หมายความว่า เหตุผลของการเรียกตัวมาวันนี้ไม่ใช่ธุระส่วนตัวของคุณน้ำ แต่เป็นธุระในฐานะเจ้าบ้านตระกูลโยตสีบะ ——ถึงแม้จะรู้ล่วงหน้าอยู่แล้วก็ตาม

มิยูกิเกิดความคิดว่า แต่ถึงยังไงก็เถอะ

ไม่ได้ถูกเรียกมาที่ห้องนี้พร้อมกับพี่ชาย ตั้งแต่เมื่อสามปีก่อนแล้ว

น้ำสาวที่หาเหตุผลเลี่ยงการพบหน้าพี่ชายโดยตรง เวลา กลุ่มญาติสนิทมารวมตัวกันในงานเฉลิมฉลองมาตลอดสามปี

กำลังจะได้เจอหน้าพี่ชายในระยะใกล้ แม้จะมีตนอยู่ด้วย
ที่สุดแล้วนี่จะเป็นเรื่องดีหรือเรื่องร้าย มิยุกิไม่สามารถ
ตัดสินด้วยตัวเอง

“—ไม่ต้องห่วงหรอก พวกเราไม่เหมือนกับเมื่อสาม
ปีก่อนแล้ว”

ความกังวลคงสือออกมาทางสีหน้า ยามที่มิยุกิเงยหน้า
มองถามด้วยความอ่อนวอน ทัดสียะจึงตอบรับอย่างเข้มแข็ง
ทั้งทำยืนอยู่ข้างโซฟาที่นั่งของมิยุกิ
สามปีก่อน ก็อยู่ในสภาพนี้
สามปีก่อน เขายืนอยู่ข้างหลังมิยุกิ
ใช่..... ไม่เหมือนกับเมื่อสามปีก่อนแล้ว

ทัดสียะคงจะหมายถึงว่า ความสามารถพัฒนาขึ้นผิดกับ
เมื่อสามปีก่อน เป็นความจริงที่ทั้งสองเก่งกาจขึ้นมา จนเทียบ
ไม่ได้กับเมื่อสามปีก่อน โดยเฉพาะทัดสียะ มีพลังต่อสู้เพิ่มพูน
มากขึ้น ขนาดเทียบเคียงได้กับน้ำสาว โยตสึบะ มายะ ผู้ถูก
เรียกขานว่า ‘จอมมารแห่งตะวันออกไกล’ ‘ราชินีราตรี’ นับ
รวมกับความได้เปรียบทางคุณสมบัติเวทมนตร์เฉพาะตัว หาก
ต่อสู้กันตัวต่อตัว ทัดสียะจะต้องเป็นฝ่ายชนะอย่างแน่นอน

แต่มิยุกิยังคิดว่า นอกเหนือจากพลังความสามารถ
เทียบกับท่าน้ำแล้ว ยังมีเรื่องอื่นอีก ที่แตกต่างไปจากสามปี
ก่อน

— นั่นคือความสัมพันธ์ ระหว่างตน กับพี่ชาย

——จิตใจที่ตน มีให้กับพี่ชาย

จิตสำนึกของมิชูกิในท่าเอนตัวนั่งจมในโซฟา ได้ย้อน
กลับไปถึงเรื่องเมื่อสามปีก่อน

ศรีอยุธยา

[2]

วันที่ 4 สิงหาคม ปี 2092 / โอิ-
กินาวะ สนามบินนาฮะ-บ้านพักตาก
อากาศอนนะเซระงากิ

—หลังภาวะเย็นตัวลงอย่าง
รวดเร็วของโลก เกิดขึ้นในช่วงปี 2030
ภาวะขาดแคลนอาหารทั่วโลกก็เลวร้ายลง
ประเทศพัฒนาแล้วสามารถรับมือได้ด้วย
โรงงานเกษตรกรรมอัตโนมัติด้วยพลังแสง
อาทิตย์ ที่พัฒนาขึ้นเป็นรูปร่างในช่วงปี
2020 แต่การแข่งขันจากประเทศอุตสาหกรรม
ใหม่ ที่มีจำนวนประชากรเพิ่มขึ้น
อย่างรวดเร็วตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจ-
กิจ ก็นับว่าหนักหนามาก

โดยเฉพาะพื้นที่แถบจินตอน

เหนือ นับว่าหนักหนาที่สุด ต้องเผชิญทั้งภาวะอากาศเย็นและ
ภาวะแห้งแล้งแบบทะเลทรายไปพร้อมกัน

ผู้คนในพื้นที่จินตอนเหนือ พยายามจะฝ่าฟันภัยพิบัติ
ครั้งนี้ด้วยคำสั่งสอนจากบรรพบุรุษ ห้ามแดนย้ายถิ่น——หรือ
โดยลักลอบเข้าเมืองแบบผิดกฎหมาย

แต่ทางรัสเซียไม่ยินยอมต่อกระแสผู้ลักลอบเข้าเมือง
อย่างผิดกฎหมาย แม้จะเป็นพื้นที่ว่างเปล่า แต่การมาตั้งหลัก
ปักฐานใช้พื้นที่อยู่อาศัย ก็ถือว่าเข้าเมืองมาโดยผิดกฎหมาย
และถูกกำจัดโดยไม่ละเว้น

ด้วยกำลัง อย่างไม่กลัวว่าจะต้องนองเลือด

จีนร้องเรียนต่อรัสเซียด้วยความผิดต่อมนุษยธรรม
รัสเซียร้องเรียนจีนด้วยความผิดต่อกฎหมายระหว่างประเทศ

ผลความขัดแย้งระหว่างสองประเทศ ไม่จบลงแค่เฉพาะ
กับคูร์ณี

แผ่ขยายข้ามพรมแดนโดยอ้างถึงมนุษยธรรม รวมตัว
ต่อต้านโดยอ้างกฎหมายระหว่างประเทศ

จุดประกายความขัดแย้งกระจายไปทั่วโลก

โดยมีเบื้องหลังเป็นภาวะขาดแคลนอาหาร เนื่องจาก
สภาพอุณหภูมิลดต่ำทั่วโลก

สงครามแย่งชิงแหล่งพลังงาน เพื่อนำมาใช้ก่อสงคราม
แก่งแย่งแหล่งอาหาร

เชื้อเพลิงกระตุ้นเพียงแค่เล็กน้อย แต่เพียงพอทำให้
ประกายไฟลุกลามเป็นกองเพลิง

ปี 2045 เกิดกลุ่มสงครามระหว่างประเทศกระจายทั่วโลก กินเวลานาน 20 ปี——สงครามโลกครั้งที่สาม

เวลา 20 ปี ระหว่าง ปี ค.ศ. 2045–2065 คือยุคสมัยแห่งความวุ่นวายจากภัยสงคราม เกิดสงครามข้ามพรมแดนขนาดใหญ่ขึ้นทั่วโลก

ไม่มีประเทศไหนเลยที่สามารถวางตัวในฐานะผู้สังเกตการณ์ เป็นสงครามโลกอย่างแท้จริง

หลังจบสงคราม ประชากรโลกลดลงเหลือเพียง สามพันล้านคน หนึ่งในสามของประชากรโลกในปี 2045

รัสเซียรวบรวมยูเครนและเบลารุส ก่อตั้งเป็น สหภาพไซเวียตใหม่ (ไซเวียตใหม่) จีนยึดครองเมียนมาตอนเหนือ ลาวตอนเหนือ เวียดนามตอนเหนือ และคาบสมุทรเกาหลีรวมเข้าเป็น สหพันธ์ประเทศชาติในมหาทวีปเอเชีย (สหพันธ์ชาติเอเชีย) อินเดียและอิหร่านกลืนชาติเอเชียกลาง ก่อตั้งเป็น สหพันธ์อินโดเปอร์เซีย ประเทศสหรัฐอเมริกา รวมแคนาดาและเม็กซิโก เข้าเป็นสหรัฐทวีปอเมริกาเหนือ (USNA) และยังขยายตัวต่อเนื่อง กลับกันประเทศกลุ่มสหภาพยุโรป ล้มเหลวในการรวมกลุ่ม แบ่ง EU ออกเป็นตะวันออกกับตะวันตก ประเทศในแอฟริกาครึ่งหนึ่งสูญเสียความเป็นชาติ ประเทศในอเมริกาใต้ยกเว้นบราซิลแตกแยกกลายเป็นประเทศขนาดเล็กปกครองโดยรัฐบาลท้องถิ่น

สงครามต่อเนื่องนานยี่สิบปี ไม่ได้ขยายตัวต่อเป็นสงครามนิวเคลียร์ ส่วนหนึ่งเพราะการรวมกลุ่มกันในระดับโลก

ของจอมขมังเวท

ปี ค.ศ. 2046 มีการก่อตั้ง ‘สมาคมเวทมนตร์นานาชาติ’

เป้าหมายคือ ใช้กำลังยับยั้งไม่ให้เกิดการใช้อาวุธจากวัตถุแร่รังสี ป้องกันไม่ให้ธรรมชาติของโลกปนเปื้อนรังสีจนไม่สามารถฟื้นฟูตัวเอง

เฉพาะในวัตถุประสงค์ยับยั้งการใช้อาวุธนิวเคลียร์ จอมขมังเวทจะไม่ถูกผูกมัดด้วยฐานะพลเมืองของประเทศใด และอนุญาตให้แทรกแซงสงครามด้วยกำลัง จอมขมังเวทที่กำลังต่อสู้เอาชีวิตรอดอยู่ในแนวหน้า หากสังเกตเห็นความเป็นไปได้ของการใช้อาวุธนิวเคลียร์ ขอให้หยุดการต่อสู้และร่วมมือกันยับยั้งการใช้อาวุธนิวเคลียร์ โดยไม่สนใจว่าจะเป็นของประเทศตนหรือประเทศอื่น

ยับยั้งการใช้อาวุธนิวเคลียร์ กลายเป็นภาระหน้าที่อันดับแรก ของจอมขมังเวททั่วโลก

อาวุธที่เข้าข่ายตามข้อตกลงร่วม ‘กฎบัตรสมาคมเวทมนตร์นานาชาติ’ อันนี้ คืออาวุธทำลายสิ่งแวดล้อมโดยกัมมันตรังสี โดยรายละเอียดแล้วระเบิดนิวเคลียร์ไม่ได้เป็นเป้าหมายตามข้อตกลงโดยตรง แต่ตามมาตรฐานเทคโนโลยีของช่วงสงครามโลกนั้น การจุดระเบิดนิวเคลียร์จำเป็นต่อองอาศัยปฏิบัติการนิวเคลียร์พิวชนขนาดเล็ก ข้อตกลงนี้จึงส่งผลยับยั้งระเบิดนิวเคลียร์ความร้ายทั้งหมดไปด้วย

ด้วยเหตุนี้ระหว่างช่วงสงครามเย็นปี จึงไม่มีการใช้

ระเปิดนิวเคลียร์ความร้อนแม่แต่ครั้งเดียว

ผลสำเร็จของสมาคมเวทมนตร์นานาชาตินี้ ได้เป็นที่ ยอมรับ จนได้รับเกียรติให้กลายเป็นองค์กรสันติภาพระดับ นานาชาติ ในโลกหลังสงครามใหญ่ยุติไปแล้ว——

ได้ยินเสียงประกาศให้คาดซีทเบลท์ จนถึงรู้สึกตัวและ ปิดไฟล์ข้อมูลเพื่อการศึกษาจอมขมังเวทชื่อ ‘หนังสืออ่าน ประวัติศาสตร์โลกยุคใหม่ เนื้อหาค่อนข้างยากสักหน่อย สำหรับตัวฉันที่เพิ่งจะขึ้นชั้นมัธยมต้น แต่ยากประมาณนี้กำลัง ดี ช่วยให้มีเบื่อ

ได้ยินว่าเครื่องบินของยุคนี้ ไม่มีทางเกิดความผิดพลาด แค่ด้วยสัญญาณจากอุปกรณ์สื่อสารพกพา แต่ในช่วงเวลาเทคโนโลยี และลงจอด ยังคงต้องปิดอุปกรณ์สื่อสารต่าง ๆ เป็นมารยาทตามธรรมเนียม จึงไม่ใช่แค่ฉันคนเดียว ผู้โดยสารอื่นต่าง ปิดอุปกรณ์สื่อสารกันทุกคน และฉันก็ไม่ได้ติดจะแสดงกิริยา ผิดสามัญสำนึกเหมือนเด็กออกมา

อุปกรณ์นิรภัยรูปทรงไข่มุกหุ้มรอบที่นั่งบนเครื่องบิน มีภาพเรียลไทม์ของเกาะทางใต้ฉายให้เห็นอยู่ภายใน

พอได้เห็นสภาพเขียวชอุ่มของต้นไม้ และแสงแดด สะท้อนน้ำทะเลแล้ว ชวนให้คิดว่า ภาวะโลกเย็นตัวลง เป็นเพียงเรื่องแต่งขึ้น

แต่ไม่ว่ายังไง นั่นคือความจริงที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

ในยุคก่อนที่พวกฉันจะเกิด มีการเปลี่ยนแปลงสภาพ

อากาศที่เรียกว่าภาวะโลกร้อน แต่ที่พวกฉันได้เห็นเองกับตา คือสภาพตกค้างจากภาวะโลกร้อนในตัว

ยกตัวอย่างเช่น เดรสโค้ด

มารยาทการแต่งกายว่าด้วยเรื่อง ไม่เปิดเผยผิวกาย ออกมาภายนอก คือสภาพตกค้างอย่างหนึ่งจากภาวะโลกร้อนในตัว

ช่างเถอะ ฉันไม่ได้มีสเนียมชอบใส่ชุดเปิดไหล่หรือว่า ช่วงอกอยู่แล้ว—— ยิ่งกว่านั้นคือ ร่างกายยังไม่เหมาะที่จะใส่—— การใส่กระโปรงชายยาวขนาดลากพื้นก็ไม่ได้ลำบากอะไร แถมนั่งชอบพวงกมโนด้วย ธรรมเนียมมารยาทที่ไม่ได้ทำให้ชีวิตส่วนตัวลำบากตรงไหน ถือว่าไม่ได้เป็นอุปสรรคอะไร

ระหว่างคิดไปเรื่อยเปื่อย เครื่องบินก็มาถึงท่าอากาศยานนาฮะ

ลงจอดโดยแทบไม่รู้สึกลงถึงแรงสั่นสะเทือน

ปลดซีทเบลท์ที่ไม่มีความหมายอะไรนอกจากคาดไปตามระเบียบ จากนั้นฉันจึงเปิดเขตป้องกันของแคปซูลซีท

ชั้นข้างล่างมีที่นั่งปกติ เบียดเสียดชนิดข้อศอกชนกัน เรียงรายอยู่หลายแถว แต่ถ้าจะให้ที่นั่งข้างคนไม่รู้จักในระยะใกล้ขนาดนั้นตั้งหนึ่งชั่วโมง ฉันคงทนไม่ไหว

รอท่านแม่ลุกจากที่นั่ง เดินไปประตูทางออกด้วยกัน

มาท่องเที่ยวพักผ่อนพร้อมกับครอบครัวเป็นการส่วนตัว ในช่วงปิดเทอมฤดูร้อน

โดยทั่วไป การท่องเที่ยวพร้อมกับครอบครัวควรจะเป็น

เรื่องส่วนตัวอยู่แล้ว แต่ในกรณีของบ้านเรา การท่องเที่ยวพร้อมกับครอบครัว จะไม่ใช่เรื่องส่วนตัวเสียเป็นส่วนใหญ่ ถึงทำให้รู้สึกดีใจแบบขัดกับนิสัยเดิม

น่าซัดใจอยู่อย่างเดียวคือ ไม่ได้มากับท่านแม่แค่สองคน แต่มีพี่ชายมาด้วย

นอกจากที่เลาจ์สำหรับสมาชิกของลอบบี้ผู้โดยสารขาเข้า เห็นพี่ชายที่ปรับสัมภาระมาแล้ว ยืนรออยู่

พี่ชายไปทำธุระอื่นตัวคนเดียว ไม่ใช่การกลั่นแกล้งกัน

ผู้โดยสารชั้น เอกเซคคิฟที่ฟคลาส จะได้สิทธิ์ลงจากเครื่องก่อน รวมถึงได้รับสัมภาระคืนก่อน แต่ถึงอย่างไรก็จำเป็นต้องรออยู่บ้างอย่างช่วยไม่ได้ นี่กรวมเวลารอสัมภาระเวียนออกมาแล้ว ให้พี่ชายที่นั่งชั้นปกติไปรอเก็บทั้งหมดเลยจะได้ไม่เสียเวลา

ที่พี่ชายต้องไปนั่งชั้นปกติ ก็มีเหตุผลอยู่

ที่นั่งชั้น เอกเซคคิฟที่ฟคลาส นอกจากมีแอร์โฮสเตสคอยบริการแล้ว ยังมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยคอยระวังเหตุร้ายให้ตลอดเวลา หากจะมีอาชญากรรมอย่างปล้นเครื่องบินหรือวาระระเบิดพลีชีพ ก็เกิดขึ้นในที่นั่งชั้นปกติที่การป้องกันหละหลวม พี่ชายจึงโดยสารมากับชั้นปกติเผื่อสำหรับโอกาสเล็กน้อยที่จะเกิดเหตุร้าย

— แม้จะมีเหตุผลรองรับก็ตาม ตัวฉันยังเข้าใจดีว่า การกระทำเหล่านี้หลุดจากกรอบของความเป็นครอบครัวปกติ ระหว่างเดินไปกับท่านแม่ ฉันเอียงคอแหล่มองไปทางด้านหลัง เห็นพี่ชายกำลังเข็นรถเข็นบรรทุกล้มภาระทั้งหมดของพวกเรา ตามมาอย่างเงียบ ๆ โดยไม่มีวีแววความไม่พอใจบนใบหน้า

เหมือนอย่างทุกที
 ฉันเองก็ไม่ได้รู้สึกเกลียดพี่ชายเป็นพิเศษ
 เพียงแค่ไม่ถูกกันเท่านั้นเอง
 ไม่รู้เลยว่ากำลังคิดอะไรอยู่
 ทำไมทั้งที่เป็นครอบครัวเดียวกัน ถึงได้รับการปฏิบัติแบบเดียวกับคนรับใช้——หรือเป็นคนรับใช้เต็มตัว——แบบนี้ด้วย

พอรู้ว่า ได้รับการกำหนดตำแหน่งหน้าที่ให้มาแบบนี้
 นั้น
 พอเข้าใจอยู่ว่า บ้านเราพิเศษกว่าที่อื่น
 แต่พี่ชายยังเป็นแค่นักเรียนมัธยมต้นปีที่ 1 เหมือนกับตัวฉัน

พี่ชายเกิดเดือนเมษายน ต้นปีการศึกษา ฉันเกิดเดือนมีนาคมปีถัดมา ทำปีการศึกษาเดียวกัน

พวกเราที่เป็นพี่น้องไม่ใช่ฝาแฝดจึงต้องเรียนชั้นเดียวกัน เพราะความบังเอิญที่มีวันเกิดแบบหวัปีทำयी ก็เป็นความจริง แต่ความจริงที่ว่า จนถึงเดือนมีนาคมที่ผ่านมา พี่ชายเป็น

นักเรียนชั้นประถมเหมือนกับฉัน ก็ไม่ได้เปลี่ยนไป

ทั้งที่เป็นอย่างนั้น ทำไมถึงได้ทนถูกน้องสาวจิกหัวให้ได้
อย่างหน้าตาเฉย

ฉันสบตากับพี่ชาย

คงรู้สึกผิดสังเกต ที่ฉันหันกลับมาองดูอยู่หลายครั้ง
แล้ว

“.....มีอะไรหรือครับ ?”

เพราะฉันแอบชำเลืองมองมาได้สักพัก พี่ชายจึงมอง
กลับมาหาฉัน เหตุผลแค่นี้ฉันเข้าใจดี

แต่คำพูดจากปากของฉัน กลับสื่ออารมณ์ไม่พอใจออกไป

“ไม่มีอะไรค่ะ”

ตอบพี่ชายกลับด้วยคำพูดสุภาพ เหมือนราชินีตอบ
รับคำจากมหาดเล็กผู้รับใช้

ไม่ได้ชอบหรือเกลียดชัง ความรักแบบพี่น้องหรือเกลียด
ชังกันเองในตระกูล ไม่มีอารมณ์ของพี่ชายกับน้องสาว ไม่มี
ความรู้สึกของคนเลือดเนื้อเชื้อไขเดียวกัน

“ไม่มีอะไรแล้ว ก็อย่ามองกันแบบนี้สิคะ รู้สึกไม่ดีเลย
ค่ะ!”

รู้อยู่แก่ใจ ว่าคำพูดช่างไร้เหตุผล

พวกเราปฏิบัติกับพี่ชายราวกับเขาเป็นคนรับใช้ โดยที่
ไม่ใช่ความต้องการของตัวเอง

ทั้งที่เป็นอย่างนั้น ฉันกลับระบายนความอึดอัดใจใส่เขา

อย่างเห็นแก่ตัวที่สุด

“ขออภัยครับ”

พี่ชายหยุดยืน แล้วโค้งศีรษะกล่าวขอโทษฉัน

และเว้นระยะเดินตามหลังพวกเรา ให้ห่างกว่าเดิมไปอีก

เล็กน้อย

เกิดความคิดว่า ทำไม

คำพูดเมื่อครู่ เกิดจากความเอาแต่ใจของฉันคนเดียว

แท้ ๆ แบบนี้ ฉันก็เหมือนกับคนนิสัยไม่ดี

—ไม่ว่าอย่างไร ฉันก็ไม่ถูกกับพี่ชาย

ที่พักของพวกเราสำหรับครั้งนี้คือบ้านพักตากอากาศที่เพิ่งจะซื้อในเขตอนนะเซระงากิ ตัวฉันจะพักที่โรงแรมก็ไม่เป็นไรแต่ท่านแม่รู้สึกไม่ถนัดที่จะพักรวมกับคนจำนวนมาก ด้วยเหตุนั้นคุณพ่อจึงเตรียมบ้านพักนี้ไว้ให้ อย่างเร่งด่วนที่สุด

ดูเหมือนเขาคอนนั้นจะไม่เคยเปลี่ยน คิดว่าจำนวนเงินที่ปรนเปรอให้คือความรัก ทั้งที่เงินพวกนั้นได้มาเพราะแต่งงานกับท่านแม่

คุณพ่อคนนั้น ในวัยหนุ่มดูเหมือนจะแตกต่างจากคนอื่น—เคยเป็นจอมขมังเวท ที่ได้รับการประเมินความสามารถแฝงในระดับสูง เพราะมีคุณสมบัติก็กเก็บไซออนไวในตัวได้

มากกว่าจอขม้างเวทอื่นแบบเทียบกันไม่ได้.....แต่สำหรับวิทยา-
การเวทมนตร์ในตอนนี้ ปริมาณไซออนที่กักเก็บได้ ไม่ได้ใช้เป็น
ตัวขี้นความเก่งกาจในทักษะเวทมนตร์ สุดท้ายความสามารถ
แฝงของเขาคนนั้น ก็ไม่ได้เป็นที่ยอมรับ จนล้มเลิกที่จะมีชื่อเสียง
ในฐานะจอขม้างเวท ตอนนี้อยากเป็นเจ้าหน้าที่คนหนึ่งใน
บริษัทที่ตระกูลของท่านแม่ตั้งขึ้น

ด้วยความเป็นมาแบบนี้ ทำให้พอเข้าใจถึงอารมณ์ เกรง
อกเกรงใจที่มีให้ท่านแม่ แต่ในฐานะลูกสาวก็อยากเห็น การ
แสดงออกให้เห็นว่าพึ่งพาได้อย่างสมกับคนเป็นพ่อ บ้างเหมือน
กัน

.....ฉันสะบัดหัวไปมาสองสามครั้ง เพื่อไล่ความคิดไม่
เป็นเรื่องให้ออกไปจากสมอง เพราะรู้สึกตัวว่า อุดส่าห์มาเที่ยว
พักผ่อนทั้งที เอาความคิดน่าหงุดหงิดมาใส่ใจแบบนี้ ช่างดูโง่-
เขลามาก

“ยินดีต้อนรับค่ะคุณนาย คุณมิยูกิกับทตสึยะคุง ก็มา
ด้วยสินะคะ”

คนที่ออกมาต้อนรับเราที่บ้านพักตากอากาศ คือคุณ
ซากราอิ โฮนามิ ที่ล่องหน้ามาก่อน เพื่อปิดกวาดและหาชื่อ
ของใช้จำเป็น

เธอคือการเดียนของท่านแม่

เมื่อห้าปีก่อน คุณซากราอิเคยเป็นเจ้าหน้าที่พิเศษ SP
ของกรมตำรวจ และถูกทางกรมรั้งตัวไว้อย่างหนัก ในตอนที่

จะลาออก เธอถูกกำหนดตัวให้มาเป็นการ์เดียนของท่านแม่ ตั้งแต่ก่อนที่จะเข้าทำงานกับกรมตำรวจ สาเหตุที่ทำงานตำรวจ ก็เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับงานรักษาความปลอดภัย

เธอเป็นจอมขมังเวทแบบปรับปรุงร่างกายให้มีทักษะ เวทมนตร์แรงขึ้น ‘ชาคุระ’ ซีรีส์ รุ่นแรก ถูกสร้างขึ้นในห้องทดลองในช่วงท้ายของสงครามโลกเมื่อยี่สิบปีก่อน และถูกตระกูลโยตสึบะซื้อตัวมาตั้งแต่ก่อนที่จะเกิด

แต่นิสัยของเธอช่างร่าเริงแจ่มใส ไร้ซึ่งความขุ่นข้อง จนนึกไม่ถึงว่ามีชาติกำเนิดเช่นนั้น นอกจากหน้าที่การเดียนที่เป็นงานหลักแล้ว ยังคอยดูแลเรื่องส่วนตัวในชีวิตประจำวันให้กับท่านแม่ด้วย ขนาดที่เจ้าตัวเคยพูดไว้ว่า งานแม่บ้านคุณจะเข้ากับนิสัยของเธอมากกว่า

การเดียนผู้มีหน้าที่คุ้มครองเป้าหมายตลอดเวลา ต้องล่องหน้ามายังบ้านพักตากอากาศก่อน เพื่อรวบรวมข้อมูลข่าวสารในพื้นที่ และยังมีพี่ชายคอยอยู่ข้างฉันทกับท่านแม่อยู่แล้ว ถึงจะเป็นเรื่องช่วยไม่ได้

“เฮอะ เชิญเข้ามาได้เลยค่ะ ซาซาวาเลย์เย็น ๆ รออยู่แล้ว หรือจะให้ชงชาร้อนดีคะ?”

“ขอบใจนะ ไหน ๆ แล้วก็ขอเป็นชาเย็นก็แล้วกัน”

“ค่ะ ได้ตามที่ต้องการเลยคะ คุณมิยูกิกับทัตสึยะคุงก็รับชาเย็นด้วยสินะคะ?”

“ค่ะ ขอบคุณมากค่ะ”

“ผมจะไปช่วยยกครับ”

เรื่องที่จะไม่พอใจในตัวคุณซากราอิ คงจะมีเพียงอย่างเดียว คือเธอปฏิบัติกับพี่ชาย เหมือนเป็นลูกชายของท่านแม่——เป็นพี่ชายของฉัน

ทั้งที่พูดไปแล้ว ก็เป็นเรื่องถูกต้องสมควรที่สุด
แต่ว่าตัวฉัน.....กลับทำตามที่ถูกต้องสมควรนั้นไม่ได้
ในเวลานี้ ฉันรู้สึกขัดใจกับตัวเองมาก

“ท่านแม่ ขอออกไปเดินเล่นสักหน่อยนะคะ”

ถ้าจะขอออกไปว่ายน้ำที่นั่นที่ที่มาถึง คงจะดูเร่งรีบเกินไป แต่ก็ยังรู้สึกเสียเวลาถ้าจะต้องมานั่งอยู่เฉย ๆ ในบ้าน พักตากอากาศ ถึงได้เลือกที่จะไปเดินเล่น ถ้าจะเดินไปถึงมันสะโม ก็ออกจะไกลเกินไปหน่อย แต่ถ้าเป็นทางเดินเลียบชายหาด น่าจะพอเดินดูวิวให้สบายใจได้บ้าง

“คุณมิยูกิ พาหัตถ์สี่ะตามไปด้วยสิคะ”

แต่พอได้ยินคำตอบรับจากท่านแม่ ก็ิจกรรมเดินเล่น กลับเสียรสชาติไปตั้งแต่ก่อนที่จะเริ่ม

อยากจะออกตัวว่า ไปเดินคนเดียวได้ แต่ก็ไม่อยากทำให้เป็นห่วงเสียเปล่า

“——ทราบแล้วค่ะ”

บังคับเสียงไม่ให้มีอารมณ์ขัดใจออกมาด้วย ก็เต็มที่แล้ว
ฉันหีบหมวกฟางปีกกว้างสวมคลุมต่ำบังใบหน้า และ
เดินออกไปกลางแสงแดด โดยไม่หันกลับมาอีก

ลมทะเลพัดชายกระโปรงซัมเมอร์เดรสปลิวไหว ให้สัมผัสสดชื่นกว่าที่คิด

ได้คุณซากราอิช่วยเหลือ ทาครีมกันแดดให้ตั้งแต่ปลายเท้าจรดขอบตาบั้น ถึงสามารถปล่อยแขนขารับลมได้อย่างไม่ต้องกลัวแสงแดด

ผิวหนังทาเคลือบด้วยครีมสีน้ำตาลเข้ม จนคิดว่าตอนนี้อย่างนี้ คงดูไม่ต่างจากเด็กสาวท้องถิ่น

อาจจะเพราะอย่างนั้นเอง ทำให้ไม่ต้องถูกคนเดินสวนหันมาจ้องมองเป็นระยะเหมือนเคย รู้สึกดีจริงๆ

ผิวหนังที่ไม่เคยถูกแดดเผาของฉัน ไม่ได้ไ้อ้วกไ้อ้วด แต่เวลาได้อยู่ที่ชายหาด หรือสถานที่ทำงานอนั้น จะเด่นสะดุดตาจนกลายเป็นเรื่องแย่งๆ

—ไม่ได้ไ้อ้วดจริงๆ

ความทรงจำครั้งทีไปเที่ยวสระว่ายน้้า กับเพื่อนตอนยังเรียนชั้นประถม และถูกพูดว่า “อย่างกับผีสาวหิมะเลย” รู้สึกซ้อคอย่างรุนแรง แม้แต่ตอนนี้ก็ยังไม่หายไป ยิ่งเป็นคำพูดทีเกิดขึ้นโดยไม่ได้มีเลศนัยแอบแฝง ไม่ได้กลั่นแกล้งหรือนินทา ยิ่งทำให้รู้สึกซ้อคหนักมากขึ้น

ไม่ใช่ว่าร่างกายของฉันทสร้างสารเม็ดสีได้ไม่พออย่างแน่นอน เพราะเส้นผมยังดำขลับจนดูเหมือนหนักเกินไป

เป็นเพราะสายเลือดหรือเปล้า? แต่อย่างน้อยย้อนกลับหารุ่น ตระกูลของฉันทก็ไม่มีเชื้อคนขาวคอเคซอยด์ผสมอยู่เลย.....เอาเถอะ ก่อนหน้านั้นฉันทก็ไม่รู้และยังมีโอกาสทีจะเป็น

อาการผ่าเหล่าทางพันธุกรรมได้อยู่เหมือนกัน แต่ยังไม่พอหน้าร้อน ท่านแม่จะต้องถูกแดดจนผิวคล้ำขึ้นมาบ้าง ส่วนพี่ชายจะเรียกว่าสีน้ำตาลหรือสีทองแดงดี คือถูกแดดแล้วสีผิวเปลี่ยนไปอย่างมากจนจำสีเดิมไม่ได้ ถึงรู้สึกว่ามีสาเหตุจากสายเลือด ก็คงพูดไม่ได้เต็มปาก

“— อ้อ”

ฉันพยายามตั้งสมาธิอยู่กับความตั้งใจที่จะไม่คิดอะไรตั้งใจที่จะมองตรงไปข้างหน้าอย่างเดียว ไม่หันกลับไปข้างหลังตั้งใจจนเกินพอดีจนชักสับสนขึ้นมาแล้วว่าตัวฉันเอง ‘ตั้งใจ’ ที่จะทำอะไรกันแน่

ลองตั้งใจฟังเสียงก็ไม่มีเสียงผีเข้าไม่มีวีแววอะไรเลย—ถึงแม้ตัวฉันจะไม่มีทักษะแบบศิลปะอย่างที่เรียกว่า สัมผัสวีแววของคนเข้าใจ ก็ตาม

แต่ถ้าหันกลับไปแล้วล่ะก็ พี่ชายจะต้องเดินตามหลังฉันมา ในระยะห่างเล็กน้อย อย่างแน่นอน

เพราะว่าพี่ชายเป็นการเดียนของฉัน

ทำไมไม่ใช่ ‘บอดีการ์ด’ กลับมาตั้งชื่อเรียกว่า ‘การเดียน’ ให้ดูถึงการด้วย ฉันเองก็ยังไม่ค่อยเข้าใจเหตุผลนั้นเหมือนกัน แต่อย่างน้อย ฉันยังพอเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่าง ‘การเดียน’ กับ ‘บอดีการ์ด’ ทั่วไปอยู่บ้าง คิดว่านะ บอดีการ์ดเป็น ‘งานชนิดหนึ่ง’ แต่การเดียนคือ ‘ภาระหน้าที่’

บอดีการ์ดทุ่มเทเสียงชีวิตเพื่อปกป้องคุ้มครองเป่า-

หมาย โดยได้ค่าตอบแทนเป็นตัวเงิน มีกรณีทำงานคุ้มกันตามหน้าที่ อย่างเจ้าหน้าที่พิเศษกรมตำรวจอยู่ด้วย แต่คนเหล่านั้นย่อมได้ผลตอบแทนจากทางต้นสังกัด หรือพูดโดยรวมอย่างกว้างๆ แล้วจะเรียกว่า อาชีพหาเลี้ยงตัวเองด้วยการคุ้มกันผู้อื่น แลกกับเงิน ก็คงไม่ผิด

ในขณะที่การเคียนไม่ได้ค่าตอบแทนเป็นตัวเงิน ถึงจะได้อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย จากตระกูลโยตส์บะ ถ้าจำเป็นต้องใช้เงินก็จะได้รับตามสมควร ในรูปเงินสนับสนุนจากตระกูลโยตส์บะ เพียงแต่นั้นไม่ใช่ค่าตอบแทน เป็นค่าใช้จ่าย เพื่อให้คงความสามารถในการคุ้มกันเอาไว้ได้ตลอดเวลา

สรุปให้สั้นเข้าอีก บอด้การ์ดคุ้มกันเพื่อกินอยู่ การ์เดียนกินอยู่เพื่อคุ้มกัน

การ์ดเคียนไม่มีชีวิตส่วนตัว ทุกอย่างในชีวิตของพวกเขา พวกเธอ ต้องถวายให้กับเป้าหมายคุ้มครอง ที่เรียกว่า มาสเตอร์ หรืออาจจะเป็น มิสเทรส

ตัวฉัน หรือพวกเรา คือตระกูลที่มีสามัญสำนึกว่า เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องปกติ หากไม่สามารถยอมรับว่าเป็นปกติได้ มีแต่ต้องทิ้งทุกอย่างไปเท่านั้น นั่นคือพวกเรา ‘โยตส์บะ’ — คิดเหมือนกันว่าถ้าต้องถูกเรียกด้วยสรรพนามน่าอายอย่าง ‘มิสเทรส’ ลွှ่ยอมละทิ้งทุกอย่างไปเสียจะดีกว่า แต่ยังโชคดีที่สรรพนาม ‘มาสเตอร์’ กับ ‘มิสเทรส’ ไม่ได้ถูกใช้เป็นสรรพนามสามัญ เรียกบ่อยเท่ากับ ‘การ์ดเคียน’

พี่ชายเริ่มทำหน้าที่เป็นการ์ดเคียน เมื่อตอนฉันอายุ 6

ขวบ การ์เดียนคนแรกของฉันคือพี่ชาย และคิดว่าคงจะเป็นแบบนี้ไปตลอด ไม่มีเปลี่ยน

พี่ชายไม่ได้อยู่ในฐานะลูกชายของพี่สาวเจ้าบ้านคนปัจจุบัน แต่เป็นการ์เดียนของว่าที่เจ้าบ้านรุ่นต่อไปถ้าฉันได้ขึ้นเป็นเจ้าบ้าน ก็จะต้องอยู่ติดเป็นเงา ไปอย่างนั้นตลอดชีวิต

ใช่แล้ว ทางออกเดียวของการ์เดียน คือถูกเป้าหมาย ความคุ้มครองปลดออกจากหน้าที่ ถึงจะสามารถละทิ้งภาระหน้าที่นั้น และกลับไปใช้ชีวิตในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง

ตราบเท่าที่ฉันยังไม่มีคำสั่งปลดออกจากร์เดียน

พี่ชายจะตามฉันมา

เขาจะไล่ตามหลังฉันมาจากข้างหลัง

ฉันไม่สามารถออกห่างจากตัวเขา

เขาไม่สามารถหนีไปจากฉัน

คนที่ไม่ยอมให้หนีคือฉัน

คนที่หนีไปไหนไม่ได้คือเขา

ทั้งที่ฉันสามารถสั่งให้เขากลับไปเป็นนักเรียนมัธยมทั่วไปได้

เขาคนนั้น พี่ชายคนนั้นไม่สามารถอยู่อย่างนักเรียนมัธยมต้นทั่วไปได้ เพราะว่าฉันไม่สั่งให้เขาออกจากหน้าที่

——ฉันไม่ถูกกับพี่ชาย

——ฉันไม่ได้เกลียดพี่ชาย

แต่แล้วทำไม ฉันถึงต้องผูกมัดพี่ชายเอาไว้กับสภาวะ
เลวร้ายแบบนี้ด้วยล่ะ?

ไม่มีคำตอบ

ทุกครั้งที่เวลาพยายามคิดถึงเรื่องนี้ ความคิดของฉันจะ
ตันไปเสียดื้อ ๆ ไม่เข้าใจเหตุผลเหมือนกัน

ฉันเร่งฝีเท้าให้เร็วขึ้นอีก โดยหันหน้าลงจ้องมองแต่
พื้นที่เท้า

เมื่อฉันเร่งฝีเท้าเร็วขึ้นทั้งที่เดินก้มหน้าอยู่ ก็ถูกจับแขน
เอาไว้ จนเกือบจะเซล้มกลับไปทางด้านหลัง

หลังจากนั้น รู้สึกถึงแรงกระทบ ปูบ จากทางด้านหน้า
ตัวฉันสะท้อนล้มเข้าหาแผ่นอกของพี่ชาย

พี่ชายไม่ได้พูดบ่นสักคำ

จังหวะนี้ ตัวฉันที่เดินไม่มองทางข้างหน้าเป็นฝ่ายผิด
—แต่เกือบจะร้องเสียงหลงไปเอง ตามปฏิกิริยาตอบสนอง
อันนี้เป็นความลับที่ไม่คิดอยากจะไปบอกกับใครเลย

ปัญหาอยู่ที่ หลังจากร่างกายของฉันถูกพี่ชายจุดติงจาก
ด้านหลังแล้ว ยังได้รับแรงกระทบจากทางด้านหน้า นั่นคือฉัน
ไม่ได้เป็นฝ่ายล้มไปชน แต่ชัดเจนว่า เป็นฝ่ายถูกเดินเข้ามาชน

สถานการณ์นี้ฉันควรจะโกรธได้สินะ

ฉันเงยหน้าขึ้นมาพร้อมดวงตาเปี่ยมด้วยโทสะ แต่ยังคง
มองอะไรไม่เห็นนอกจากแผงหน้าอกบังเต็มหน้า

มองสูงขึ้นไปอีก

ในที่สุดก็รู้ตัวจริงของคนที่เดินชนฉันจากด้านหน้า

ชายร่างใหญ่ผิวดำ สวมชุดทหารหลวมๆ ไม่เรียบร้อย
 —— ‘เลฟท์บลด’ นั่นเอง

ในช่วงการขยายอาณาเขตของสงครามเมื่อยี่สิบปีก่อน กองทัพอเมริกา (ในตอนนั้นยังเป็น USA) ได้ถอนกำลังไปจากโอกินาวะ นี่คือลูกหลานบางส่วนที่หลงเหลือ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่ได้ถูกทอดทิ้ง แต่ฝ่ายพ่อเสียชีวิตในสงคราม ส่วนมากพวกเขาได้รับอุปการะโดยกองทัพอเมริกา และเข้าฝึกอบรมในฐานทัพกองกำลังป้องกันประเทศ จนกลายมาเป็นทหารในเวลาต่อมา ...ได้ยินว่าอย่างนั้น

พวกเขาทหารผู้กล้าหาญ ปฏิบัติหน้าที่ป้องกันพรมแดนอย่างแข็งขัน และลูกหลานต่อมาส่วนใหญ่ก็เป็นทหาร แต่ว่าเด็กในช่วงเวลานั้น หรือนายทหารรุ่นสองมีอุปนิสัยไม่ค่อยดีนัก จึงต้องระวัง นี่คือข้อความในกรอบข้อความที่ประกาศอยู่บนเว็บไซต์ส่วนตัว สำหรับแชร์ข้อมูลร่วมกัน เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในโอกินาวะ

ด้านหลังของชายร่างใหญ่ มีชายหนุ่มรูปร่างใกล้เคียงกัน สวมเครื่องแบบทหารไม่เรียบร้อยเหมือนกัน อีกสองคน แลະะยี้มกรุ่มกริมอย่างน่าขยะแขยง

อารมณ์โกรธ ถูกความหวาดกลัวตามสัญชาตญาณ กลบทับหายไปโดยอัตโนมัติ

สภาพจิตใจเสียหลัก จนลืมนึกถึงวิธีรับมือที่ได้ผล ถ้ามีปัญหามากก็ใช้เวทมนตร์

——จนกระทั่ง แผ่นหลังของพี่ชาย เลื่อนเข้ามาขวาง

ทัศนวิสัยทั้งหมด

แผ่นหลังบอบบางของเด็กหนุ่ม
แต่ยังเป็นแผ่นหลังที่กว้างกว่าตัวฉัน
โดยที่ไม่ทันรู้ตัว ฉันได้รับการปกป้องอยู่ด้านหลังพี่ชาย
“หา? ไม่มีอะไรกับเด็กหรือคะ?”

ชายร่างใหญ่ก้มลงมองหน้าพี่ชาย ลดสายตาลงมอง
ยิ้มอย่างขบขัน

พี่ชายไม่ได้ตอบอะไร

“กลัวจนพูดไม่ออกเลยหรือ?”

“เฮอะ ไอ้แก่อน ไม่ต้องมาทำเป็นเท!”

อีกสองคนด้านหลัง พูดจาตู่ถูกเหยียดหยามพี่ชาย
อารมณ์โกรธในใจ กลับมาปะทุอีกครั้ง

ในแบบรุนแรงโชติช่วงยิ่งกว่าเมื่อครู่

ฉันรู้สึกเจ็บใจว่า (น่าจะพก CAD มาด้วย) พอไม่มี
อุปกรณ์ช่วยแล้ว ก็กะแรงลำบาก ถึงกับฝ่ายตรงข้ามจำพวกนี้
แต่ถ้าทำให้บาดเจ็บหนักขึ้นมา จะไม่ดีในหลายแง่

ถ้ามี CAD อยู่ในมือ จะไม่มีทางปล่อยให้คนพวกนี้
ได้พูดจาสามหา

โดยที่ไม่รู้ตัวเลยว่า เกิดอารมณ์ร้อนขึ้นมาด้วยสาเหตุ
อะไรกันแน่ ฉันได้หรีตาจ้องมอง ‘เขมิง’ ใส่ทหารคนที่ยืนขวาง
หน้าพี่ชาย

ดวงตาของทหารคนนั้นหรีเล็กลง จ้องมองกลับใส่ฉัน
ริมฝีปากขยับ

นั่นเป็นการขยับเพื่ออ้อม หรือเพื่อจะพูดอะไรกันแน่ ฉัน
ไม่มีทางที่จะรู้ได้

“ไม่ได้ต้องการให้ขอโทษหรอก แต่มาทางไหนช่วยกลับไป
ไปทางนั้น เป็นการดีที่สุดกับทั้งสองฝ่าย”

ด้วยลำเนียงสงบเยือกเย็นอย่างไม่สมกับเป็นเด็กชาย
และด้วยคำพูดเหมือนเด็กไม่เจียมตัว ทำให้นายทหารร่างใหญ่
สีหน้าขึงขังขึ้นมา

“—ว่ายังไงนะ ?”

หุ้ม แหบดำ รวากับเสียงกระซิบ

“เหมือนจะได้ยินแล้วนี่นา?”

คำถามย้อนกลับ เหมือนพูดคนเดียว ไร้ซึ่งอารมณ์
ดวงตาของนายทหารส่องประกายดุร้ายเกรี้ยวกราด

“เอาหัวกูฟืนร้องขอชีวิตซะ รีบทำตอนนี้ จะยังอ้อมมือ
ให้แค่คางเหลืออง”

“ถ้าในความหมายว่า ให้คุณเข้าขอมาซะ ก็ไม่ใช่หัว
แต่เป็นหน้าผาก”

ทันใดนั้นเอง

โดยที่ไม่มีสัญญาณบอกล่วงหน้า นายทหารคนนั้นก็
ชกใส่พี่ชาย

พี่ชายมีร่างกายใหญ่เทียบกับคนรุ่นเดียวกัน แต่ก็แค่
ร่างกายระดับเด็กมัธยมต้น เทียบกับนายทหารตรงหน้าก็
เหมือนผู้ใหญ่กับเด็ก ตรงตามภาพที่ออกมา

ฉันหลับตาลงโดยอัตโนมัติ

เสียง ฆระ ดังขึ้น

เพ็งจะนึกขึ้นได้ตอนนี้ว่า ถ้าพี่ชายถูกต๋อย ตัวฉันที่อยู่ข้างหลังคงถูกหลุมหลงไปด้วย และแปลกใจที่ไม่กลายเป็นเช่นนั้น

ลืมตาดูด้วยความหวาดกลัว

ภาพแรกที่ปรากฏให้เห็น คือสีหน้าไม่อยากเชื่อสายตาตัวเองของนายทหาร

ไม่ได้รู้สึกห่วงเลยว่ ทำไมนายทหารถึงมีสีหน้าเช่นนั้น

แขนขวาของนายทหาร ยื่นออกมาได้แค่กลางทาง

กำปั้นถูกรับไว้ด้วยสองมือของพี่ชาย

รับมือเดียวไว้ด้วยสองมือก็จริง แต่ระหว่างทั้งสองคน มีน้ำหนักตัวที่เทียบกันไม่ได้เลย อยู่ด้วย

น้ำหนักของนายทหารร่างใหญ่ น่าจะมากกว่าพี่ชายเกินเท่าตัว

ทั้งอย่างนั้น พี่ชายกลับรับหมัดที่ทุ่มน้ำหนักทั้งตัวของนายทหารเอาไว้ โดยไม่ถอยแม้แต่ก้าวหรือครึ่งก้าว ทั้งยังรับเอาไว้ซึ่งหน้า ไม่ได้ปัดให้เบี่ยงออกไป

ใช้เวทมนตร์ช่วย? — ไม่ใช่ เพราะไม่รู้ลึกถึงเค้ากลางของเวทมนตร์เลย

ด้านความรู้ กำลังกาย ทักษะทางกีฬา อาจจะเทียบไม่ได้ แต่ด้านเวทมนตร์ฉันเหนือกว่าพี่ชาย ถ้าพี่ชายใช้เวทมนตร์ออกมา ไม่มีทางที่ฉันจะไม่รู้ลึก

“น่าสนุกนี้...ที่จริง แค่ตั้งใจจะแกล้งเล่นหรอกนะ แต่...”

นายทหารเสวยยิ้ม ก่อนชักแขนทั้งซ้ายขวา กำหมัด
เสมอระดับอก

มวยสากล?

คาราเต้?

คนไม่มีความรู้ด้านศิลปะป้องกันตัวอย่างฉันแยกไม่
ออก แต่ยังพอเข้าใจได้ว่า ฝ่ายตรงข้ามอยู่ในอาการที่เล่นมา
ตลอด กำลังจะเอาจริง

ฉันมองดูท่าทางของนายทหารจากด้านหลังของเขา
ลึมกระทั่งความคิดที่จะหนี กลั่นใจไม่พูดอะไรออกมา ทำให้
ของฉันได้ยิน คำพูดที่คาดคิดไม่ถึงดังมาจากปากของเขา

“จะดีเหรอ? ไปไกลกว่านี้ คงจะจบไม่สวยแล้วนะ”

ทำไมถึงต้องใช้คำพูดทำทนายขนาดนั้นด้วย

ตามปกติ ไม่น่าจะสู้รบปรบมือได้เลย

ตามปกติ ควรจะต้องรีบหนีไปแล้ว

ไม่สิ พี่ชายตั้งใจจะทำอะไรก็ช่างเถอะ

ควรจะหนีได้แล้ว ถึงต้องไปแค่ฉันตัวคนเดียว

—ความคิดของฉัน ต่อเนื่องไปถึงขนาดนั้นแล้ว แต่
ร่างกายไม่ยอมขยับ ออกจากกำบังแผ่นหลังของพี่ชาย

“เด็กตัวแค่นี้ แต่ปากดีมากเลยนี่หว่า!”

ต่อจากตรงนี้ สายตาของฉันมองความเคลื่อนไหวตาม
ไม่ทัน

ฉันรู้ได้แค่ผลลัพธ์ และทำได้แค่คาดคะเนถึงถึงสิ่งที่เกิด
ขึ้นไปแล้ว

นายทหารย่าเท้าซ้ายมาข้างหน้า

พี่ชายย่าเท้าขวา ในท่าเปียดขาแทรกเข้าไป ระหว่าง
ขาขวาและขาซ้ายของนายทหาร

มือขวาของนายทหารชักถอยไปจนถึงหัวไหล่ ในท่า
กำลังจะออกหมัดชกลงมา

หมัดซ้ายของพี่ชาย ทาบลงไปกลางแผ่นอกใหญ่โต

ช่องว่างเพียงเล็กน้อยนี้ ไม่ได้เกิดจากเตรียมพร้อม
จู่โจม แต่เป็นจังหวะชักถอยก่อนจะทำการจู่โจม อย่างไม่น่า
ผิดพลาด

เกิดเสียง ตึง เหมือนตีกองโม่ใหญ่ ที่จะต้องเป็นเสียง
จากหมัดของพี่ชาย

พี่ชายชักเท้ากลับมา เหมือนเป็นสัญญาณให้ร่างใหญ่
โตของนายทหารทรุดลงไป คุกเข่าลงทั้งสองข้าง ร้องอย่างเจ็บ
ปวด

พี่ชายก้มหน้ามองนายทหารที่ยังคงทรุดคุกเข่าหอบ
หายใจอย่างยากลำบาก ก่อนเงยหน้าขึ้นมองทหารอีกสองคน
ข้างหลัง

กลุ่มนายทหาร ยืนนิ่งไม่ไหวติง

พี่ชายหันหลังให้พวกเขาทั้งหมด

“กลับกันเถอะครับ”

พี่ชายยื่นมือมาจับแขนฉัน

ตอนนี้ฉันเพิ่งจะรู้สึกตัวว่า คำพูดแผ่วเบาครั้งนี้ ถูกส่ง
มาหาตัวเอง

“คุณมีญาติ มีอะไรกันหรือคะ?”

ล้มเลิกการเดินทางและกลับมาถึงบ้านพัก คุณซากราอิ
หน้าถอดสี รีบวิ่งเดินวิ่งเข้ามาหา

เข้าใจว่าหน้าตาตัวเองไม่ได้ดูแย่นาทีเดียว แต่ยังไม่รู้ตัว
อยู่บ้าง คงหน้าซีดลงไปไม่น้อย จึงเลิกที่จะหาเรื่องกลบเกลื่อน
เสียแต่เนิ่น ๆ

“คือถูก.....ผู้ชาย มาก่อกวน นิดหน่อยค่ะ”

“ตายจริง.....!”

บอกแค่นี้ ดูเหมือนคุณซากราอิจะรับรู้ได้เกือบทั้งหมด
แล้ว

ตามด้วยมองสำรวจมาหาอย่างไม่ให้รู้สึกรำคาญ คง
จะตรวจดูว่า เสื้อผ้ามีหลุดฉีกขาดบ้างหรือเปล่า

“ไม่เป็นไรค่ะ”

พยายามยิ้มอย่างเป็นทางการที่สุดแล้ว ถึงออกจะดู
ฝืนไปบ้าง

พอเห็นฉันยิ้มให้ คุณซากราอิก็ยิ้มรับด้วยความสบายใจ
แต่รอยยิ้มเสแสร้งของฉันก็คงอยู่ได้ไม่นานนัก

คำพูดบอกแล้วว่า —— พี่ชายช่วยเอาไว้ กลับไม่ยอม
หลุดออกจากปาก

มองไปหาพี่ชายเพราะอยากจะบอกเรื่องนั้นกับคนอื่น แต่เขายังคงอยู่ในสีหน้า ไม่รับรู้ ไม่แสดงอารมณ์ตามเดิม ขยับโค้งตัวขออนุญาตคุณชากุราอิครั้งหนึ่ง และโดยที่ไม่หันมองกลับมาหาฉันเลย ก็เดินหายเข้าไปห้องด้านใน

รอยยิ้มที่แฉแสร้างปั้นขึ้นอย่างยากลำบาก เหมือนจะหุบกลับไปเดี๋ยวนี้เลย

“—ขอไปอาบน้ำล้างเหงื่อก่อนนะคะ”

ไม่ได้เหงื่อออกขนาดนั้น เป็นแค่ข้ออ้างของฉัน เพื่อจะหนีเข้าไปห้องอาบน้ำฝักบัว

น้ำร้อนจากฝักบัวรดกระเซ็นใส่ผิวกาย

ฉันรับรู้ความร้อนผ่านร่างกาย โดยลืมนึกไปว่ายังไม่ได้ล้างครีมแบบกันน้ำออก เพื่อเพิ่มความอบอุ่นให้กับร่างกายที่กำลังจะสิ้นเทา

“ทำไม.....”

น้ำร้อนรดลงใส่ศีรษะ หยดน้ำอุ่นไหลผ่านใบหน้า หางตา ขอบตา ปะปนไปกับหยดน้ำอีกประเภทหนึ่ง

“ทำไมฉันถึงต้องร้องไห้ด้วย”

เสียงในอารมณ์แปลกประหลาดใจ ส่ง มาถึงหูของฉัน ไม่ใช่เสียงคนอื่นร้องไห้ รวากับกำลังพูดถึงคนอื่น

“ฉันจะต้องร้องไห้ไปทำไมกัน”

ร้องตะโกนอย่างฉุนเฉียว แต่ก็ไม่มีคำตอบ เพราะที่นี้มีแค่ฉันคนเดียว

“ทำไม.....เพราะอะไรกัน.....”

ได้ยินแต่เสียงน้ำฝนออกจากฝักบัว โดยที่ไม่มีใครให้
คำตอบกับความสงสัยของฉันเลย

ศรีอยุธยา

พี่น้องปริศนา โรงเรียนมหาคเวท

The irregular at magic high school

MAHOUKA KOUKOU NO RETTOUSEI Vol.8

©TSUTOMU SATO 2012

All rights reserved.

Edited by ASCII MEDIA WORKS

First published in 2012 by KADOKAWA CORPORATION, Tokyo.

Thai translation rights arranged with KADOKAWA CORPORATION, Tokyo,
through Tuttle-Mori Agency, Inc., Tokyo

ตัวละครและเรื่องราวในเล่มนี้

เป็นเพียงเรื่องที่ตั้งขึ้นเพื่อความบันเทิงจากจินตนาการของผู้เขียนเท่านั้น
ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับใดๆ กับเหตุการณ์ บุคคล หรือสถานที่จริงใดๆ ทั้งสิ้น

Story and characters in this is a fiction

for entertain based on author 's imagination,

and not involve with real event, people or places in real life.

สงวนลิขสิทธิ์ หนังสือเล่มนี้ ได้รับอนุญาตให้จัดทำขึ้นเป็นภาคภาษาไทย
และจัดจำหน่ายโดยได้รับอนุญาตถูกต้องตามกฎหมายจากเจ้าของลิขสิทธิ์ในประเทศญี่ปุ่น
ห้ามผู้หนึ่งผู้ใดนำไปลอกเลียน ทำซ้ำ ในรูปแบบ หรือวิธีการใดๆ

All Rights Reserved.

This book is published in Thai under the legal permission from Japanese licensor,
Prohibit from copy or reproduce in any forms or means.

พี่น้องปริศนา โรงเรียนมหัศจรรย์

The irregular at magic high school

เรื่อง : สิทิมู ขาใต้ / ภาพ : คานะ อิซิดะ

แปล : น้ามะนาว 4-0

บรรณาธิการ : ตุลย์ชาติ

กองบรรณาธิการ

สุรัตน์

iTone

Art Director : ChroNo

ปก : Calbee

รูปเล่ม : รพีพร สนธิพร

จัดพิมพ์โดย

Zenshu Publishing Co., Ltd.

1 อาคารมนต์พิชิต ถ. รัชดาภิเษก

บางโพธิ์พวง ยานนาวา กทม. 10120

โทร. 02-294-2327

พิมพ์ครั้งที่ 1

ราคา 170 บาท

จัดจำหน่ายโดย ธนบรรณปิ่นเกล้า โทร. 02-434-8270

www.zenshu.co.th

Facebook : www.facebook.com/zenshucomic

170 บาท

MAHOUKA KOUKOU NO RETTOUSEI Vol.8

©TSUTOMU SATO 2012

All rights reserved.

Edited by ASCII MEDIA WORKS

First published in 2012 by KADOKAWA CORPORATION, Tokyo.

Thai translation rights arranged with KADOKAWA CORPORATION, Tokyo,
through Tuttle-Mori Agency, Inc., Tokyo

แนว : Action - Fantasy

เหมาะสำหรับ : 18 ปีขึ้นไป

facebook.com/zenshucomic

www.zenshu.co.th

